

Коробушкин // Белорусский экономический журнал. - 2016. - №3. - С. 120-128.

3. Куль, Т. Н. Страхование дело: учеб. - метод, комплекс / Т.Н. Куль. - Минск: МИТСО, 2013. -181 с.

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ У ОБЛІГАЦІЇ ВНУТРІШНЬОЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЗИКИ В УКРАЇНІ

Копач А. В., студент

*Науковий керівник: Соколова Е. О., к. е. н., доцент
Державний університет інфраструктури та технологій*

На етапі сучасного економічного розвитку в країні актуальним є питання не тільки отримати дохід, а і заощадити та капіталізувати його, тобто примножити. Одним з найбільш безпечних шляхів для збереження та нарощення коштів є купівля державних цінних паперів.

Серед усіх видів цінних паперів, найпоширенішим видом в Україні є облігації внутрішньої державної позики (ОВДП) – державні цінні папери, випущені Міністерством фінансів для покриття дефіциту державного бюджету. ОВДП можна розглядати як один з ефективних інструментів примноження капіталу та альтернативу депозитам, вони емітуються у електронному вигляді. Існує три види ОВДП:

- облігації, які номіновані в іноземній валюті;
- облігації, які номіновані у гривні;
- облігації індексні, оплачуються раз у півроку у вигляді купона.

[1, с. 48]

Перевагами ОВДП є:

1. Більш дохідні (відсоткова ставка облігацій ВДП становить 14,5% у гривні та 5% в доларах США, а за депозитами 14% і 4% відповідно)

2. Надійні, адже гарантом виступає держава на 100% випущених облігацій внутрішньої держпозики.

3. Виплата по них здійснюється незалежно від стану економіки в країні.

4. Облігації цього виду є високоліквідними.

5. Відсутній прибутковий податок на дохід (в той час як за депозитами сплачується податок на дохід в розмірі 19,5 %)

6. З 2019 року знято валютні обмеження.

Кожен українець має право інвестувати в ОВДП, найменший номінал 1 тисяча гривень – на вторинному ринку. Можна придбати ОВДП з портфелю банку або з аукціону Міністерства фінансів. Дохідність першого варіанту буде нижча.

Розміщенням ОВДП займаються банківські установи. Кожен банк встановлює свій відсоток за надання дилерських та брокерських послуг. В теорії – все виглядає привабливо, але працівники повідомляють, що за проведенням експериментом, інвестування у Ощадбанку в ОВДП можливе за наявності на депозитному рахунку більше 1 млн грн.

Продаж ОВДП у роздріб не дуже цікавий для банків, оскільки вони самі купують облігації у держави, надають депозити клієнтам, а різниця відсотків – їх прибуток. Слід відмітити, що держава прикладає зусиль, для обізнаності українців з питань інвестування в ОВДП, запущена реклама в громадському транспорті. Також ПриватБанк відкрив влітку програму інвестування у роздріб, наразі облігації держпозики можна купити приблизно за \$100 просто в банку.

Слід відмітити, що при проведенні операцій з продажу чи погашення таких активів, потрібно подавати податкову декларацію, а саме додаток Ф1. Це зараз можна зробити через електронний кабінет.

На фондовому ринку України, діє лише 1% населення, в Америці 56%. Це є наслідком низьких доходів. Середня заробітна плата американця становить \$3 – 4 тис., а українця – \$400. Також проблемою є недовіра, після економічних потрясінь 90-х років. Але обсяг вкладень фізичних осіб в державні облігації в Україні зростає. Станом на початок 2018 року сума вкладень у ОВДП становила 1,5 млрд грн., а в поточному році – 9,72 млрд, грн. Проте це все одно мала частка від загального обсягу депозитів. [2]

Аналіз щодо сутності та використання облігацій державної позики України свідчить про необхідність проведення певних заходів з боку держави для зростання питомої ваги державних облігацій у інвестиційному портфелі фізичних осіб, серед яких можна назвати: забезпечення політичної та економічної стабільності країни; підвищення рівня добробуту населення; зниження темпів інфляції; прийняття сучасного трудового законодавства; підвищення рівня інформування та доступу населення до інвестування у державні цінні папери.

Література.

1. Мозговий О.М. Фондовий ринок: Навчальний посібник/ О.М. Мозговий. - К.: КНЕУ, 2010. - 314 с.

2. Облігації внутрішньої державної позики. *Сайт інформаційного агентства «Національний банк України»*. URL:<https://bank.gov.ua/control/uk/bonds/list> (дата звернення 4.11.2019)

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

Краєвський М. А., аспірант

*Науковий керівник: Губарева І. О., д. е. н., професор
Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку
Національної академії наук України*

Тема отримання енергії з продуктів життєдіяльності людини, худоби і птахів, побутових і с/г відходів, використання енергії води, вітру і сонця – стає більш значною з кожним роком. Провідні країни світу активно інвестують в будівництво об'єктів з виробництва екологічно чистої енергії. За останні роки Україна також зростила видобування енергії з ВДЕ, але ще відстає від своїх сусідів.

Термін «відновлювана енергетика» вживається на протиположність використанню енергоносіїв, таких як кам'яне вугілля, нафта, природний газ або торф. У широкому сенсі ці джерела енергії теж відновлювані, але не за мірками тривалості життя людини, оскільки процес їх утворення вимагає сотень мільйонів років, а їх використання проходить набагато швидше.

Основною відмінністю відновлюваних джерел енергії (ВДЕ) є те, що вони не знищуються при використанні, на відміну від мінеральних палив, які споживаються для вироблення енергії. Застосування відновлюваної енергії людиною вимагає наявності технологій використання енергії одержуваної з води, вітру, сонячного світла, геотермічної або відновлюваної сировини. На відміну від викопних видів палива, більшість відновлюваних джерел необмежені.

Галузь біоенергетики в Україні представляє чи не найбільший потенціал розвитку. Це обумовлено особливостями клімату, потенціалом аграрного сектора і наявністю необхідної робочої сили. Найбільший енергетичний потенціал в Україні мають такі види біомаси, як сільськогосподарські культури, відходи деревини, рідкі види палива з біомаси, біологічна складова твердих побутових